ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

Δι' Ἰωάννινα, Ἄμφισσαν, Γαλαξείδιον, Ἐρατινήν, Λοιδωρίκιον ἀτμοπλοϊκῶς 12 1)2 π. μ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ Α. Ε

ΠΕΤΡΟΣ Κυριακὴν 9ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

ΛΕΥΚΑΣ Δευτέραν 9ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

ΠΟΛΙΚΟΣ Δευτέραν 11ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

ΠΕΤΡΟΣ Τρίτην 5 1)2 πρωϊνὴν διὰ Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχία.

ΛΕΩΝ Τρίτην 5ην πρωϊνὴν Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.

ΙΘΑΚΗ Τρίτην 9ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
Ἁγίου Ἀνδρέου 67 Τηλ. 4.60

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

Πάτραι—Ἀθῆναι

Καθ' ἑκάστην τακτικαὶ Ἀναχωρήσεις δι' Ἀθήνας ἐκ Πατρῶν ὥραν 7,00' πρωϊνήν, ἐξ Αἰγίου 6,37'. Ἀκράτας 9,38', Ξυλοκάστρου 10,40', Κορίνθου 12.27 ἀφιξις εἰς Ἀθήνας 15.ὥραν.38

Ἐπίσης δι' Ἀθήνας ἐκ Πατρῶν καὶ ὥραν 12.30' μ. μ., ἐξ Αἰγίου 13 44' Ἀκράτας 14,32' Ξυλοκάστρου 15.24', Κορίνθου 16.29' ἄφιξις εἰς Ἀθήνας 19.33' νυκτερινήν.

Πάτραι—Ἀγρίνιον

Καθ' ἑκάστην τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἀτμοπλοϊκῶς μέχρι Κρυονερίου καὶ ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς δι' Ἀγρίνιον. Ἀναχώρησις 7. Μεσολογγίου 9. 33', Αἰτωλικοῦ 9. 56'. ἄφιξις εἰς Ἀγρίνιον 11. 24' μ.

Πάτραι—Καλάμαι

Καθ' ἑκάστην τακτικαὶ ἀναχωρήσεις, διὰ Καλάμας ἐκ Πατρῶν καὶ ὥραν 6.25' πρωϊνὴν Ἀχαΐας 7,31' Λεχαινῶν 8.52', Γαστούνης 9,20', Ἀμαλιάδος 9.46', Πύργου 0,50. Κυπαρισσίας 12.35', ἀφιξις εἰς Καλάμας 15 40'.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐνοικιάζεται δωμάτιον μεσημβρινὸν ἠλεκτροφώτιστον μετ' ἐπίπλων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βίλλελμεν 41, πλησίον νέου Ἀρσακείου.

Ἐνοικιάζεται ἀνώγειος οἰκία, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πουκεβὶλ 31, ἐκ 4 δωματίων κουζίνας αὐλῆς ἠλεκτρικοῦ κ.λ.π. χρειωδῶν. Πληροφορίαι κάτωθι τῆς ἰδίας οἰκίας.

Πωλεῖται οἰκόπεδον μεθ' ἑνὸς νεοκτίστου δωματίου καὶ ἀποχωρητηρίου εἰς συνοικίαν Τριτάκη ἄνωθι παντοπωλείου Μυλωνοπούλου εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Ἁγίου Νικολάου 93.

Πιάνο πωλεῖται εἰς τιμὴν ἐξαιρετικῆς εὐκαιρίας καὶ εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Πληροφορίαι Κορίνθου 174 (συνοικία Μικρούτσικου).

Ζητεῖται γήπεδον μέχρι 900 πήχεων ἐντὸς τῆς περιοχῆς ὁδῶν Ἁγίου Ἀνδρέου, Καραϊσκάκη καὶ Καλαβρύτων, Ἁγίου Νικολάου κατάλληλον δι' ἀνοικοδόμησιν χειρουργικῆς κλινικῆς. Πληροφορίαι: Χειρουργικὴ κλινικὴ Μαχαίρα, Καραϊσκάκη 147.

Πωλεῖται κτῆμα εἰς ἀρίστην κατάστασιν εἰς θέσιν Παλιουρία πλησίον Ἁγίου Νικολάου (Λεύκας) μοσκοῦδι στρέμματα 20 ὡς ἔγγιστα μεθ' 100 ἐλαιοδένδρων. Πληροφορίαι Π. Κυριτσόπουλον Συμβολαιογράφον Πατρέως 60.

ΒΑΡΕΛΙΑ κενὰ καινουργῆ καὶ στάνινα τῶν 10 βαρελῶν πωλοῦνται παρὰ τῷ πρακτορείῳ Κωνστ. Δ. Λαγωγιάννη, Ὄθωνος—Ἀμαλίας 60.

ΚΗΛΗ

Πάσης μορφῆς (Ξύγκι-πέσιμο) πτώσεις στομάχων, σπλάγχνων, νεφρῶν, ἐντέρων, μήτρας κ.λ.π. κ.λ.π.

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ δι' ἐπιστημονικῆς ἐφαρμογῆς ἐλαστικῶν Κηλεπιδέσμων καὶ Ζωνῶν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν κορυφαίων Γάλλων ἰατρῶν Leon Mounac-Lenand Banner κατασκευαζομένων εἰς τὸ Ἐπιστημονικὸν Ἐργαστήριον τοῦ κ.

ΖΩΗ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ
87—Κανακάρη—87 ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
Σπεύσατε οἱ πάσχοντες ἐκ τῶν ἄνω παθήσεων.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΡΤ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ - ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΥ

Ἐπὶ διετίαν ἐκπαιδευθέντος εἰς Ἰνστιτοῦτον ΠΑΣΤΕΡ καὶ νοσοκομεῖα Παρισίων, καὶ Στρασβούργου. Τέως βοηθοῦ κεντρικοῦ μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, διευθυντοῦ ἐπὶ ὀκταετίαν ἐργαστηρίων στρατιωτικῶν νοσοκομείων.

Ἐκτελοῦνται ἀναλύσεις: οὔρων, αἵματος, πτυέλων, ἐκκριμάτων, γαστρικοῦ, ἐγκεφαλικοῦ ὑγροῦ, ἐξετάσεις μικροβιολογικαί, οὐρρολογικαί, παρασιτολογικαί, παντὸς εἴδους αἱματοκαλλιέργειαι, πατεμβόλια, ἀντιδράσεις Wassermann, Weinberg, Widal κλπ. ἀναλύσεις γάλακτος

Ὁδὸς Πατρέως ἀριθ. 9

ΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΔΗΜ. Α. ΚΟΝΤΑΞΗ
ΕΙΔΙΚΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΥ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ

τέως ἐσωτ. ἰατροῦ τοῦ νοσοκομείου Α. Συγγροῦ.
Διαθερμία, ἠλεκτροπηξία, ἀνθρακικὸν ὀξὺ κ.λ.π.
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ἰατρείῳ του γωνία Μαιζῶνος-Παντανάσσης 29 (ἔναντι Δημαρχίας) ἀριθ. τηλεφ. 7—53.
Ἰδιαιτέρα αἴθουσα δι' ἕκαστον ἀσθενῆ.

ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ- ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ-ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΗ
Ο «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διδάκτορος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Monpellier. Πρώην ἐσωτερικοῦ ἰατροῦ «interne» τῶν Πανεπιστημιακῶν κλινικῶν τῶν νοσοκομείων Conceprira, Marseille. Ἐφαρμογὴ ἀκτίνων Ultra Violet. Διαθερμίας. Κυστεοσκοπήσεις

Ὁδὸς Τσερ[illegible]ου
(Παρὰ τὰ Ὑψη[illegible]λώνια)

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ - ΚΙΡΣΟΙ
Θεραπεία δι' ἐνέσεων

ΙΑΤΡΟΣ ΙΩ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ
Ἐν Παρισίοις, Βιέννῃ καὶ Ἑλβετίᾳ εἰδικευθεὶς εἰς τὰ νοσήματα:
Στομάχου. — Ἐντέρων
Ἥπατος. —Πνευμόνων
Τεχνητὸς πνευμοθώραξ. Φρενοεξαιρέσεις. Ἐντεροσκοπήσει
323 Ὁδὸς Κορίνθου 323
Τηλ. 3-37 Ὧραι ἐπισκέψεων: 9—11 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς Δερματολόγος
Συφιλιδολόγος
Παντανάσσης-Ρήγα Φεραίου
Ἀριθ. Τηλεφ. 8—61

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΣΑΣ

Διὰ βάψιμο, γύρισμα, καθάρισμα, σιδέρωμα κ.λ.π. θὰ τὰ ἐπισκευάσετε μὲ ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν στὸ Πιλοποιεῖον καὶ Στιλβωτήριον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
Γωνία Μαιζῶνος-Κολοκοτρώνη (πλατεῖα Ὄλγας)

Ο ΣΩΣΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΤΣΑΛΤΑΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Ὑγιεινολόγος
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
Μικροβιολογίας-Ὀρροχημείας
Ἑρμοῦ 100. — Πάτραι

ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ
Βλενορροιολόγος
Συφιλιδολόγος
Δερματολόγος
19 Ὁδὸς Φιλοποίμενος 19
Ἰδιαιτέρα αἴθουσα δι' ἕκαστον ἀσθενῆ
Ἀριθ. Τηλεφ. 8—77

ΤΙ ΛΕΥΚΑ ΔΟΝΤΙΑ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ!

Παρατηρήσατε μόνη σας τὸν γρήγορο καὶ ἀποτελεσματικὸ τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ ἐπὶ ξηρᾶς ψήκτρας καθαρίζει καὶ λευκαίνει τὰ δόντια. Κατόπιν αὐτῆς τῆς ἀποδείξεως δὲν ἔχετε ἀνάγκη ν' ἀνατρέχετε σὲ παλαιὲς ἀντιεπιστημονικὲς μεθόδους. Κανένα ἄλλο ἀναγνωρισμένο παρὰ τῆς ἐπιστήμης προϊὸν δὲν λευκαίνει καὶ στιλβώνει τὰ θαμπὰ καὶ κιτρινισμένα δόντια, καὶ ἐξυγειαίνει τὸ στόμα, ὅσο ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ. Δοκιμάσατε ἀπὸ σήμερον τὴν ὀδοντόκρεμαν

ΚΟΛΥΝΟΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ, ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑΙ

Διαρκὴς παρακαταθήκη παρὰ τῷ κ. ΕΡΡ. ΜΠΟΝΕΛΛΗ
Ὁδὸς Μαιζῶνος 59β. ΠΑΤΡΑΙ.

Ο ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ „ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ,,

ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΝΕΚΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

Ὅταν, τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1933, ὁ μακαρίτης σκηνοθέτης τοῦ «Ἐθνικοῦ» Φῶτος Πολίτης βρέθηκε στὴν Πάτρα, ζήτησε πληροφορίες γιὰ τὴν κίνηση —ἐννοοῦσε τὴν φιλολογική— τῆς πόλεως.

—Ἐξάγουμε πενήντα χιλιάδες χιλιόλιτρα σταφίδα καὶ εἰσάγουμε ὡς εἴκοσι χιλιάδες τόννους μπακαλιάρο, τοῦ ἀπήντησεν ἕνας ἀπὸ τὴν παρέα τῶν συνομιλητῶν μὲ προσποιητὴ φυσικότητα.

Ὁ Πολίτης δὲν χαμογέλασε. Μάλιστα φάνηκε καὶ στενοχωρήθηκε, ὄχι γιὰ τὴν ἀνυπαρξία καὶ ἴχνους ἀκόμη πνευματικῆς ζωῆς στὴν πόλη μας, ἀλλὰ γιὰ τὸν τρόπο ποὺ τοῦ μετεδόθηκε τὸ πρᾶγμα. Δὲν τοῦ ἄρεσε καθόλου αὐτὸς ὁ αὐτοσαρκασμός, ὁ εἰδικὸς καὶ μοιρολατρικός, ποὺ ἔνεχε ἴσως κάτι ἀπὸ τὴν σκεπασμένη ὑπεροψία τῶν μικρῶν καὶ ὀκνηρῶν ἀνθρώπων.

Ἐξ ἄλλου, εἶχε κάμει ἀληθινὴ ἐντύπωση στὸν Πολίτη τὸ γεγονὸς ὅτι, παρ' ὅλη τὴν πνευματικὴ ξεραΐλα τῶν Πατρῶν, ἡ ἄφιξίς του εἶχε προσελκύσει γύρω του ἕναν εὐάριθμο ὅμιλο νέων ποὺ διψοῦσαν γιὰ μιὰν ἀνάταση τῆς σκέψεώς των καὶ ποὺ φανέρωναν, παρὰ τὴν ἀτελῆ κατάρτισή των, ὅτι παρακολουθοῦσαν μὲ ἐνδιαφέρον ὅλα τὰ διανοητικὰ ρεύματα τῆς ἐποχῆς.

Καὶ τοῦ γεννήθηκε ἡ πεποίθησις ὅτι μποροῦσε νὰ γίνουν πολλὰ πράγματα στὴν ἑλληνικὴ ἐπαρχία, καὶ στὴν Πάτρα. Ἔγραψεν ἐπιφυλλίδες γι' αὐτὸ τὸ θέμα, προσπάθησε νὰ σκορπίσῃ τὴν αὔρα τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἐλευθερίας πάνω στὰ λιμνασμένα νερά, πῆρε γιὰ παράδειγμα τὶς κληρονομικὲς εὐτυχεῖς περιπτώσεις τῶν ὑφαντουργικῶν, βυρσοδεψικῶν καὶ σταφιδεμπορικῶν οἰκογενειῶν καὶ ὀνειροπόλησε τί θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ ἂν ἡ συστηματοποιημένη αὐτὴ ἐκδήλωσις ζωτικότητος μεταφερόταν σὲ ἀτμόσφαιρα πιὸ πνευματική, καὶ τοὺς συνέστησε στοὺς συνομιλητές του νὰ θερμάνουν καὶ νὰ δημιουργήσουν κάτι στὴν Πάτρα.

Θέλετε νὰ μάθετε τί ἔγινε; Ὅταν ἔφυγε τὸ Ἐθνικὸ θέατρο καὶ ὁ Πολίτης, οἱ νέοι ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν συντροφιά του σκόρπισαν καὶ ποτὲ πιὰ δὲν συναντήθηκαν [illegible]. Ὅλοι οἱ νέοι ἐκεῖνοι ποὺ, ἐπάνω σὲ μιὰ στιγμιαία ἔκλαμψη, φάνηκαν ὁλοζώντανοι, γεμάτοι σφρίγος καὶ ὄρεξη, σκόρπισαν σὰν νὰ τοὺς ἔδερνε ἄδικη κατάρα καί, κατὰ μιὰ ἔκφραση τοῦ ἴδιου τοῦ Πολίτη, τραβήχτηκαν στὴ σκοτεινὴ γωνιά των καὶ μηρυκάζουν τὴν λιγοστὴ ζωὴ των πέρα, πνευματικῶς ἀπισχνωμένοι [illegible] μὲς τὰ ἔγκατα τῆς ὑπάρξεώς των, χωρὶς ζωϊκὸ θάρρος, χωρὶς [illegible].

Τί σημασία μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία; Τί φταίει πραγματικὰ στὴν πόλη μας γιὰ νὰ μὴν παρουσιάζῃ οὔτε τὴν παραμικρὴ πνευματικὴ κίνησι; Τὰ σοβαρὰ φιλολογικὰ περιοδικὰ βρίσκουν ἀρκετὲς δεκάδες ἀναγνῶστες, ὑπάρχουν ἀκόμη μερικοὶ φανατικοὶ παρακολουθηταὶ τῶν τελευταίων ἐκδόσεων τῶν βιβλίων, μπορεῖ ἀκόμη νὰ βρεθοῦν ἄνθρωποι μὲ ἀξιόλογες βιβλιοθῆκες καὶ βιβλία μὲ κομμένα φύλλα. Ὅλα αὐτὰ τὰ συμπτώματα σημαίνουν ὅτι ὑπάρχει στὴν Πάτρα ἕνας ἐσωτερικὸς ἀριθμὸς ἀνθρώπων ποὺ προσπαθοῦν καὶ σβύνουν τὴν πνευματικὴ των δίψα κι' ἴσως εἶναι ἱκανοὶ νὰ δροσίσουν κι' ἄλλους. Μὰ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ συσπειρωθοῦν.

Ὅσες φορὲς ἔτυχε νὰ συσταθοῦν ὅμιλοι μὲ φιλολογικοὺς σκοπούς, ἐπρόκειτο πάντοτε περὶ οἰκτρᾶς παρεξηγήσεως. Τὴ μιὰ φορὰ οἱ «Φίλοι τῆς Διανοήσεως», ἀφοῦ ἀπέκτησαν καταστατικὸ ἀναγνωρισμένο ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο καὶ σφραγίδα, ὁλοκλήρωναν τὴν πνευματικὴ των δράση μὲ μιὰ ἐπίσημη ἐπίσκεψη σ' ἕνα ἀγγλικὸ πολεμικὸ ποὺ πέρασε ἀπὸ τὸ λιμάνι μας πρόσφεραν λουλούδια στὸν κυβερνήτη κι' ἔσβυναν τὴν οἰνο-πνευματικὴ των δίψα μὲ τὸ θαυμάσιο πράγματι οὐΐσκυ στὸ καρρὲ τῶν ἀξιωματικῶν! Τὴν ἄλλη φορά, ἀνηγγέλθη ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις ὅτι θὰ γινόταν ἐδῶ ὁ «Πνευματικὸς Παρνασσός», μιὰ ποὺ οἱ Πατρινοὶ πήγαιναν δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ κουνήσουν καὶ νὰ μεταφέρουν στὸν αὐθεντικὸ Παρνασσὸ τὰς ἀναβάσεις των. Ἐλέχθη μάλιστα ὅτι «ἀνεγνωρισμένος» διανοούμενος τῶν Πατρῶν θὰ ἔθετε ὑπὸ τὴν αἰγίδα του τὴν φιλολογικὴν αὐτὴν ὀργάνωση. Τὸ ὄρος ὅμως δὲν ἐκινήθη ἀπὸ τὴ θέση του, οὔτε καὶ οἱ πατρινοὶ ἐπίδοξοι ὀρειβάται ἀπὸ τὴν δική των.

Μία ἀκόμη φορά—ὅλα αὐτὰ στὰ τρία τελευταῖα χρόνια—ἔσκασε ξαφνικὰ σὰν μπόμπα στοὺς ἀνύποπτους συμπολίτες ἡ εἴδησις ὅτι, ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, εἶχε ἀποτελεσθεῖ σπουδαία ὀργάνωσις μὲ τὸν ἐπιβλητικὸ τίτλο «Ἀχαϊκὸν Ἵδρυμα Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν». Μία Ἀκαδημία ἐν σμικρῷ, δυστυχῶς! Πρόσωπα ἄξια κάθε τιμῆς, ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ παρασύρθηκαν σὲ μιὰ ἀνούσια μίμηση καὶ ἀπετέλεσαν ἕνα κλειστὸ συνάφι Κινέζων μανδαρίνων ἐν μέσαις Πάτραις. Δανείσθηκαν ἕναν ἀνώφελο ἐπιβλητικὸ τόνο γιὰ νὰ προβαίνουν ἑκάστοτε εἰς «ἀνακοινώσεις», καὶ ἔδιναν συγκαταβατικὰ μιὰ σύντομη περίληψη τῶν ἐργασιῶν των «πρὸς χάριν τοῦ ὄχλου». Μήπως ξέρετε νὰ μὲ πληροφορήσετε σὲ τί πλάτος καὶ σὲ τί μῆκος ἐναυάγησεν αὐτὸ τὸ μεγαλόσχημο καὶ ἀτυχὲς ἵδρυμα;

Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται, κατὰ τὴ γνώμη μας, εἶναι μιὰ γερὴ κατεύθυνσις, κατόπιν μιὰ συστηματικὴ καλλιέργεια τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὶς ἐκδηλώσεις του, μιὰ συνεπής, θετικὴ καὶ ὑπομονητικὴ ἐργασία καὶ τέλος μιὰ ἀνακατάταξις τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν τοῦ τόπου μας, ποὺ νὰ ἔλθῃ ὡς ἐπιστέγασμα ὅλης τῆς προσπαθείας καὶ ὡς ἐγγύησις γιὰ τὸ μέλλον.

Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἑλλήνων λογοτεχνῶν σκέφτεται, εἶναι ἀλήθεια, νὰ θερμάνῃ στοργικὰ κάθε τέτοια κίνησι στὴν ἑλληνικὴ ἐπαρχία. Αὐτὸ θὰ κάνει ἀσφαλῶς καὶ στὴν Πάτρα. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐπίγνωση τοῦ ὅτι δὲν ἀπαιτοῦνται πάντοτε γερὰ βάθρα γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς περιφερείας [illegible] καὶ τέτοια μπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ βρεθῇ στὴν ἐπαρχία, ἡ ὁποία κλείει μέσα της μιὰ διαθέσιμη ζωτικότητα, πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύεται ἀπὸ χρόνια καὶ σήμερα καθημερινὰ ἀπὸ τὴν πλειάδα τῶν παλαιῶν καὶ νέων ἐπαρχιωτῶν συγγραφέων.

Δὲν ἀποκλείεται λοιπὸν νὰ σταθῇ πιὸ τυχερὴ μιὰ καινούργια προσπάθεια. Χρειάζεται ὅμως νὰ ξεκαθαρισθῇ ἀπὸ νωρὶς κάθε σύγχυσις. Πνευματικὴ ζωὴ δὲν σημαίνει νὰ συγκεντρωθοῦν μερικοὶ νέοι καὶ νὰ ἁμιλλῶνται ποιὸς θὰ ξεπλύνῃ στὸ χαρτὶ πιὸ παθητικοὺς ἀναστεναγμούς, καθὼς συνηθισμένο συμβαίνει μὲ τὸ πλεῖστον τῶν νέων μας. Πνευματικὴ ζωὴ δὲν σημαίνει οὔτε περιορισμὸς μερικῶν νέων εἴτε νεαρῶν μέσα σ' ἕνα καβούκι. Δὲν ἀποκλείεται [illegible] τὸ ὅτι μπορεῖ καὶ ν' ἀλληλεργηθῇ τὸ πνεῦμα καὶ ν' ἀναπτυχθοῦν οἱ θησαυροί του σὲ στενὸ κύκλο μυστῶν. Συνήθως ὅμως, δὲν κρύβουν [illegible]. Ἐπὶ πλέον, στὴν Πάτρα γνωρίζεται τόσον καλὰ ὅτι τὰ παχυὰ πορτοφόλια καὶ τὰ ὀγκώδη χρηματοκιβώτια δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ δημιουργήσουν καμμιὰ πρόληψη ὑπὲρ τοῦ κατόχου των.

Περισσότερη θέλησις, συνέπεια. Περισσότερη ταπεινότης. Περισσότερη λατρεία πρὸς τὴν αὐστηρὴ χαρὰ τοῦ στοχασμοῦ. Μ' αὐτὰ τὰ ὑλικά, ἴσως τὸ οἰκοδόμημα γίνει σταθερότερο καὶ ἀνθέξει σὲ κρίσεις, ἐπικρίσεις καὶ πιὸ πολὺ στὸν χρόνο, ποὺ σκεπάζει ἀλύπητα, ὅπως ἔκαμε καὶ στὸ παρελθόν, ὅτι δὲν εἶναι ἄξιο νὰ ἐπιζήσῃ.

Ὑποθέτω πῶς ὑπάρχουν ἱκανοὶ συζητητὲς καὶ μιὰ τέτοια συζήτησις, θὰ ἦταν πολὺ συντελεστικὴ στὴν ἑτοιμαζομένη κίνηση. Περιμένουμε μὲ ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστηση νὰ τοὺς ἀκούσουμε...

ΡΙΖ.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ

ΘΑΡΡΟΣ

Μία πρᾶξις θάρρους εἶναι κατ' οὐσίαν μία πρᾶξις ἀνταρσίας, ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων εἴτε ἐναντίον τῆς μοίρας. Γι' αὐτό, χωρὶς ἀμφιβολία, ἀπὸ ὑποσυνείδητη ἐκτίμηση τῆς ὑπερηφανείας τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ ἀξιοπρεπείας, ὅλα τὰ ἔθνη, σ' ὅλες τὶς ἐποχές, ὕμνησαν τὸ θάρρος ὡς τὴν εὐγενικώτερη ἀρετή. Οἱ ἀρχαῖοι τὸ θεωροῦσαν ὡς ἀρετὴ κατ' ἐξοχὴν καὶ τοῦ ἀφιέρωναν ναούς, ὅπου ἐξεδήλωναν τὴν εὐλάβειά των.

Ὑπῆρξαν ἐποχὲς—καθὼς ὑπάρχουν πάντοτε περιστάσεις—ποὺ τὸ σωματικὸ θάρρος θεωρήθηκε ἀναγκαιότερο. Πιθανὸν αὐτὸ νὰ μὴν εἶναι τὸ πιὸ δύσκολο, ἀφοῦ εἴμεθα τὰ ἐγγόνια τῶν προϊστορικῶν ἐκείνων πλασμάτων ποὺ δὲν διέφεραν καὶ πολὺ ἀπὸ τὰ ζῶα καὶ εἴμεθα τὰ παιδιὰ τῶν μεγάλων βαρβάρων ποὺ ἡ φοβέρα τους ἔμεινε στὴν ἱστορία. Διὰ μέσου τῶν ἀναριθμήτων γενεῶν, εἶναι φυσικὸ νὰ διατηροῦμε μέσα μας σπέρματα θυμοῦ καὶ βίας, ποὺ μᾶς ὠθοῦν στὴ μάχη, σὰν θηρία.

Ἂς μὴ περιφρονοῦμε ὅμως αὐτὸ τὸ θάρρος: αὐτὸ μᾶς κάνει νὰ ἐξεγειρόμεθα ὅταν κτυποῦν ἕνα παιδάκι ἢ ὅταν παραβιάζουν τὸ Δίκαιον· αὐτὸ μᾶς κάνει νὰ πιάνουμε τὰ ὅπλα ὅταν δολοφονοῦν ἕνα λαό. Διότι, καίτοι αὐτὸ τὸ θάρρος τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς βίας παρέμεινε μέσα μας σὰν ἕνα σημάδι τῆς καταγωγῆς μας, ἐμεῖς οἱ πολιτισμένοι, ἐμεῖς δηλαδὴ ποὺ ἐφθάσαμε τὶς διανοητικὲς καὶ ἠθικές μας ἰδιότητες ὡς ἕνα βαθμὸ τελειοποιήσεως, τὸ πειθαρχοῦμε, καὶ θέλουμε νὰ εἶναι στὸ ἑξῆς τὸ στήριγμα τῶν ἀδυνάτων καὶ ἡ προστασία τῆς δικαιοσύνης. Πιστεύουμε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν οὐδέτεροι ἐνώπιον τοῦ ἐγκλήματος οὔτε ἀδιάφοροι ἐνώπιον τῆς ἀδικίας. Δὲν ἐπιτρέπεται σὲ κανέναν νὰ κλείνεται στὸν φιλντισένιο πύργο του, ὅταν τὸ αἷμα τρέχει εἴτε οἱ ἰδέες τείνουν σὲ μία σύγκρουση ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξαρτᾶται τὸ πεπρωμένον τῆς κοινωνίας. Μποροῦμε μάλιστα νὰ υἱοθετήσουμε αὐτὰ ποὺ ἔλεγε ὁ ποιητής:

Κακὸ σ' αὐτὸν ποὺ ἀναχωρήση
ὅταν τὰ σκάνδαλα καὶ μίση
ταράζουν τοῦ λαοῦ τὴ μοῖρα!

Ντροπὴ γιὰ τὸν δειλὸ τὸν στοχαστὴ
ποὺ σὰν τὸν ἄχρηστο τραγουδιστὴ
ἀπὸ τῆς πολιτείας φεύγει τὴ θύρα!

Σήμερα, πολὺ λιγώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ ἐπιτρέπεται νὰ πάρῃ κανεὶς τὰ σανδάλια του καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τῆς πολιτείας τὴ θύρα, γιατὶ ἡ πολιτεία, δηλαδὴ ἡ Ἀνθρωπότης, ἔχει ἀνάγκη τῆς ἐργασίας μας καὶ τοῦ θάρρους μας.

Οὔτε σημαῖες οὔτε σάλπιγγες διαλαλοῦν αὐτὸ θάρρος. Ὁ Ζωρὲς τὸ ἀποκαλεῖ ἐξύψωση τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ εἶναι καὶ μόνον αὐτό. Ὁ μεγάλος διανοούμενος καθώρισε μὲ ἀκρίβεια τὴ γνώμη του, ὥστε πρέπει νὰ τὴν σημειώσουμε:

«Θάρρος, ἔλεγε ὁ Ζωρές, εἶναι νὰ διαλέγῃς ἕνα ἐπάγγελμα καὶ νὰ τὸ ἐκτελῇς καλά, ὁποῖο καὶ νἆναι. Εἶναι νὰ μὴν ἀποστρέφεσαι μιὰ ἐργασία λεπτομερειακὴ ἢ μονότονη, εἶναι νὰ γίνεσαι, ὅσο εἶναι δυνατὸν στὸν καθένα, ἕνας τέλειος τεχνίτης... Θάρρος εἶναι νὰ εἶσαι, ἀσχέτως μὲ τὸ ἐπάγγελμα, πρακτικὸς καὶ φιλόσοφος μαζύ. Θάρρος εἶναι, νὰ ἐννοῇς τὴν δικιά σου ζωή, νὰ τὴν καθορίζῃς, νὰ τὴν ἐμβαθύνῃς, νὰ τὴν ἐναρμονίζῃς μὲ τὴν γενικὴ ζωή.

Θάρρος εἶναι νὰ συγκρατῇς τὰ σφάλματά σου, νὰ ὑποφέρῃς ἐξ αἰτίας των, ἀλλὰ νὰ μὴ καταβάλλεσαι καὶ νὰ συνεχίζῃς τὸν δρόμο σου. Θάρρος εἶναι ν' ἀγαπᾷς τὴ ζωὴ καὶ νὰ βλέπῃς τὸν θάνατο μὲ ἤρεμο βλέμμα, νὰ πηγαίνῃς πρὸς τὸ ἰδεῶδες καὶ νὰ ἐννοῇς τὸ πραγματικό, νὰ δρᾷς καὶ νὰ ἀφιερώνεσαι στὶς μεγάλες ὑποθέσεις. Θάρρος εἶναι νὰ ζητᾷς τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ μὴν ὑφίστασαι τὸν νόμο τοῦ ψεύδους ποὺ περνᾷ θριαμβευτικὰ καὶ νὰ μὴν κάνῃς τὴν ψυχή σου, τὸ στόμα σου καὶ τὰ χέρια σου, ἠχὼ τῶν ἀνοήτων χειροκροτημάτων καὶ τῶν φανατικῶν ἀλαλαγμῶν.»

Θάρρος εἶναι πρὸ πάντων νὰ ἐλευθερωθῇς ἀπὸ τὴν πλάνη, ἀπὸ ὅλες τὶς πλάνες καὶ νὰ μὴν ἀποδέχεσαι καμμιὰ ἐξουσία, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Λόγο.

Ἂς ἔχουμε λοιπὸν τὸ θάρρος νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι. Ἂς λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὸ ψεῦδος, ἀπὸ τὴν δύναμη καὶ τὶς προλήψεις τοῦ δόγματος, ἀπὸ τὴν δολιότητα τῶν λέξεων καὶ τὶς μικρὲς κοσμικὲς δειλίες, ἀπὸ τὸ σέβας τῶν αὐθαιρέτων ἱεραρχιῶν καὶ ἀπὸ τὴν λατρεία τοῦ χρυσοῦ.

Καὶ ὅταν ἔρθῃ ἡ ἀναπόφευκτη βραδυὰ τῆς τελευταίας ἡμέρας, σὰν ἄνθρωποι ἐλεύθεροι θὰ γείρουμε στὴν μητέρα γῆ χωρὶς θλίψη καὶ χωρὶς φόβο, ὅπως ὁ καλὸς ἐργάτης, ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος του, ἀποκοιμᾶται μὲ τὸ ὄνειρό του καὶ τὴν ἐλπίδα του.

Λέων ΛΕΓΚΑΒΡ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Η ΜΑΥΡΗ ΨΥΧΗ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ

Ἡ διένεξις μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αἰθιοπίας ἔφερε καὶ πάλιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος τὸ ζήτημα τῶν ἐγχρώμων φυλῶν καὶ εἰδικώτερον τῶν μαύρων.

Αἱ κινηματογραφικαὶ ταινίαι αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ζωὴν τῶν μαύρων σημειώνουν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν. Ἐπίσης, κυκλοφοροῦν πολλὰ βιβλία γύρω ἀπὸ τὸν πολιτισμὸν τῶν μαύρων. Συλλογαὶ τραγουδιῶν, ἐθίμων, παραδόσεων, μύθων τῶν μαύρων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀφρικῆς κατακλύζουν τὴν ἀγοράν.

Μία ἀπὸ τὰς συλλογὰς αὐτὰς εἶναι καὶ ἡ κυκλοφορήσασα τελευταίως ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαύρη ψυχή» ὑπὸ τοῦ Γάλλου Μωρὶς Ντελαφός, πρώην διοικητοῦ εἰς τὴν Γαλλικὴν Σομαλίαν καὶ ἄλλας ἀποικίας τῆς Ἀφρικῆς καὶ καθηγητοῦ εἰς τὴν ἀποικιακὴν σχολὴν καὶ τὴν σχολὴν τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν εἰς τὸ Παρίσι.

Ἀπὸ τὴν πλουσιωτάτην αὐτὴν συλλογὴν ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ μαῦροι, τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζομεν ὡς ἀγρίους καὶ ἀπολιτίστους, ἔχουν ἕνα πλούσιον συναισθηματικὸν κόσμον, ἐκτεινόμενον εἰς ὅλην τὴν κλίμακα τοῦ ἔρωτος, τῆς φιλίας, τῆς γερῆς λαϊκῆς σοφίας, τῆς φιλοσοφικῆς διαθέσεως, ἀπέναντι τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς.

Ἀπὸ τὴν συλλογὴν αὐτὴν σταχυολογοῦμεν χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τοῦ ψυχικοῦ κόσμου τῶν μαύρων καὶ ἀρχίζομεν ἀπὸ τὰ ἐρωτικὰ τραγούδια των.

Ἰδοὺ ἕνα ἐρωτικὸ τραγοῦδι τῶν μαύρων τῆς Ἀκτῆς τοῦ Ἐλεφαντοστοῦ:

«Ὢ ὡραῖε Σοκοτή, ὢ ὡραῖο παλληκάρι! Πάρε με νὰ φύγουμε! Πάρε, με ἀφέντημου, πάρε με νὰ φύγουμε μακρυά! Νὰ κατεβοῦμε κάτω στὸν ποταμό, τὸ μεγάλο ποτάμι Ἀγκμπαγκινὰν ποὺ σέρνεται σὰν φεῖδι. Νὰ μὲ πάρῃς στοὺς γεροὺς ὤμους σου, νὰ περάσουμε τὸν μεγάλο ποταμὸ ποὺ σέρνεται σὰν φεῖδι. Νὰ περάσουμε στὴν ἀντικρυνὴ ὄχθη καὶ ὅταν θὰ ἔρθουν ἀπὸ πίσω μας οἱ ἄλλοι νὰ εἶναι πιὰ ἀργά. Πάρε με Σοκοτή, ὡραῖο παλληκάρι νὰ φύγουμε. Ἀκοῦς τὸν μεγάλο ποταμὸ Ἀγκμπαγκινὰν ποὺ κυλᾷ; Πάρε με νὰ φύγουμε!»

Ἄλλο ἐρωτικὸ τραγοῦδι τῶν μαύρων τῆς περιοχῆς τοῦ Μπαμάκο.

«Ὁ οὐρανὸς σκοτείνιασε, πῆρε ἕνα χρῶμα μπλοῦ σκοτεινὸ σὰν τὸ μπαμπάκι ὅταν τὸ βάφουν λουλακί... Ἡ ὁμίχλη σιγὰ ἁπλώθηκε, σὰν ἕνα γάλα ποὺ χύθηκε σταγόνα —σταγόνα. Ἡ ὕαινα οὔρλιαξε τὸ λιοντάρι μούγκρισε... Αὐτὴ τὴν ὥρα εἶναι γλυκὰ ν' ἀλλάζῃς μυστικὰ μὲ τὸν ἀγαπημένο σου.»

Ἕνας ἐρωτικὸς σπαραγμός:

«Ὁ θάνατος τὸν πῆρε, καὶ τώρα θὰ τὸν ἔχουν θάψει! Ἀλλοίμονον! Ἀλλοίμονον! Τὸ γεράκι πῆρε τὸν καλό μου κι' ἄφισε ἐμένα. Ἀλλοίμονον ἀλλοίμονον! δὲν ὑπάρχει πιὰ χαρὰ γιὰ μένα! ὁ ἀγαπημένος μου ἔφυγε καὶ δὲν θὰ γυρίσῃ ποτὲ πιά! ὁ θάνατος πῆρε τὸν ἀγαπημένο μου καὶ ἄφισε ἐμέναι. Τὸ μαῦρο γεράκι τοῦ θανάτου πῆρε τὸν ἀγαπημένο μου κι' ἔφυγε! Ἀλλοίμονον! ἀλλοίμονον! Δὲν ἔχω πιὰ χαρά...»

Ἕνα ἐρωτικὸ τραγοῦδι τῶν μαύρων τοῦ Μποντοκτοῦ:

«Τὴν νύκτα εἶναι καλὸ νὰ ἔχῃς πλάϊ σου ἕναν ἀγαπημένον ἄνδρα. Εἶναι καλὸ τὴν νύκτα... Ἀλλὰ τώρα ἔχει ξημερώσῃ καὶ ἀρχίζει ἡ ἡμέρα...»

Ἕνα πολεμικὸν ᾆσμα τῶν μαύρων τῆς Ἀκτῆς τοῦ Ἐλεφαντοστοῦ:

«Δός μου μπαρουτι κι' ἕνα τουφέκι. Αὔριο θὰ φύγω. Θὰ πάω νὰ τοὺς κόψω τὸ κεφάλι. Αὔριο φεύγω. Ἔχουν γυναῖκες ποὺ εἶναι ὤμορφες. Αὔριο θὰ φύγω. Λένε πῶς ἔχουνε χρυσάφι. Αὔριο φεύγω. Σήμερα πρέπει νὰ φτιάσω σκάγια. Αὔριο θὰ φύγω. Σήμερα πρέπει νὰ προσφέρω μιὰ θυσία. Αὔριο φεύγω. Δός μου μπαροῦτι κι' ἕνα τουφέκι. Αὔριο θὰ φύγω!..»

Καὶ ὀλίγος φεμινισμός. Ἕνα πολεμικὸ τραγοῦδι ποὺ τραγουδοῦσαν αἱ ἀμαζόνες τοῦ παλαιοῦ βασιλείου τῆς Νταχομέη:

«Σκάφτομε, φτυαρίζομε πετοῦμε τὸ χῶμα. Κι' ὁ ἄνδρας πρέπει νὰ γνωρίσῃ τοὺς πόνους τῆς γέννας. Εἴμαστε γυναῖκες καὶ σκάφτομ τὰ σπλάχνα τῶν ἐχθρῶν μας, ὅπως οἱ ἄντρες σκάφτουν τὴν γῆ. Τοὺς πόνους τῆς γέννας ἄς τοὺς ἔχῃ καὶ μιὰ φορὰ ὁ ἄνδρας. Ἐμεῖς θὰ πᾶμε στὸν πόλεμο, θὰ κόψωμε τὰ κεφάλια τῶν ἐχθρῶν. Τοὺς πόνους τῆς γέννας ἄς τοὺς ἔχῃ στὸ σπίτι, πισω μας, ὁ ἄνδρας.»

Τοὺς μαύρους χαρακτηρίζει ἕνα ἔντονο οἰκογενειακὸν αἴσθημα, καθὼς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ἀκόλουθο παραμυθάκι τῆς φυλῆς τῶν Οὐολὸν τῆς νοτίου Σενεγάλης:

«Μιὰ φορὰ μιὰ πεταλοῦδα τόσο ὤμορφη ποὺ δὲν εἶχε τὴν ὁμοιά της σ' ὅλη τὴ Σενεγάλη, πετοῦσε ἀπὸ λουλοῦδι σὲ λουλοῦδι. Πάνω σ' ἕνα λουλοῦδι σκαρφάλωσε μιὰ συχαμερὴ κάμπια, ἕνα ἄσχημο σκουλήκι.

Καὶ ἡ πεταλοῦδα ρώτησε:

—Εἶσαι κάμπια;

—Καὶ ἡ κάμπια εἶπε: Ναί.

Τότε ἡ πεταλοῦδα εἶπε μὲ περιφρόνησι: Γιατί βρίσκεσαι στὸ δρόμο, ἐσὺ ποὺ εἶσαι τόσο συχαμερή; Φύγε ἀπὸ ἐδῶ, παιδὶ τῆς ἁμαρτίας! Δὲν βλέπεις πόσο ὤμορφη εἶμαι ἐγώ; ὁ θεὸς μας δὲν μᾶς ἔδωκε τὴν ἴδια μητέρα, ἐγὼ πετῶ ψηλὰ στὸ οὐρανό! ἐσὺ σέρνεσαι κάτω στὸ χῶμα!»

Ἡ κάμπια εἶπε: «Πεταλοῦδα μὴ καυχᾶσαι τόσο. Ὅλη ἡ χρυσόσκονη τῶν φτερῶν σου δὲν σοῦ δίνει τὸ δικαίωμα νὰ μὲ βρίσῃς. Εἴμεθα συγγενεῖς, εἴμεθα ἀδέλφια, εἴμεθα ἕνα πρᾶγμα. Ἂν ντρέπεσαι γιὰ μένα, ντρέπεσαι γιὰ τὴν μητέρα σου! ἡ πεταλοῦδα γεννᾷ τὴν κάμπια, ἡ κάμπια γεννᾷ τὴν πεταλοῦδα.» Στὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ παραμύθι πηγαίνει καὶ πέφτει στὴν θάλασσα.

Πολλὰ παραμύθια τῶν μαύρων καταλήγουν μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ποὺ θέλουν νὰ εἰποῦν πῶς ἐδῶ τὸ παραμύθι τελειώνει.

Οἱ μαῦροι εἶναι καὶ φιλόσοφοι. Ἰδοὺ μερικαὶ ἀπὸ τὰς παροιμίας των:

Ὅσον καιρὸ καὶ νὰ μείνῃ τὸ ξύλο μέσα στὸ νερό, μπορεῖ νὰ σαπίσῃ, ἀλλὰ κροκόδειλος δὲν θὰ γίνῃ ποτέ!

Τὰ κάρβουνα κοροϊδεύουν τὴ στάχτη.

Δὲν εἶναι μόνο ποὺ ἔχω τύχη ἔλεγεν ἡ ὕαινα, ἔχω καὶ γρήγορα πόδια!

Ἀρχίζει κανεὶς τρελλὸς καὶ τελειώνει σοφός.

Ἐγὼ εἶμαι πλούσιος καὶ θὰ πεθάνω. Ἐσὺ εἶσαι φτωχὸς καὶ θὰ πεθάνῃς κι' ἐσύ!

Τὰ δάκρυα μετριοῦνται. Ἡ βροχὴ δὲν μετριέται.

Ἔχεις χρήματα; σοῦ δίνει ὅλος ὁ κόσμος χωρὶς νὰ ζητήσῃ. Δὲν ἔχεις; Ἄδικα ζητᾷς ἐλεημοσύνη. Δὲν θὰ σοῦ δώσῃ κανείς!

Κανένας δὲν κάθεται ν' ἀνοίξῃ δρόμο πρὸς τὸ δένδρο ποὺ δὲν βγάζει καρπούς.

Ὅποιος βήχει δὲν κάνει γιὰ νὰ παραφυλάξῃ στὸ καρτέρι.

Ὁ φόβος ποὺ ἔχουν στὴν λεοπάρδαλη εἶναι ἡ δύναμίς της.

Ὁ κουτὸς σπάζει τὸ μαχαίρι του στὴ μέση καὶ λέει πῶς ἔχει δύο μαχαίρια.

Τὰ μάτια δὲν βλέπουν τὰ αὐτιά.

Ἡ καμῆλες δὲν κοροϊδεύονται ἀναμεταξύ των γιὰ τὶς καμποῦρες των!

ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΗ

[Χαρισμένο τοῦ φίλου κ. ΚΩΣΤΑ Κ.]

Ἀπόγνωσην ὅση κι' ἂν νοιώσῃς, μὴ λὲς
ὅλα πῶς σβήνονται... Κάτι σοῦ μένει
ἐδῶ· κι' ἡ ζωή μας εἶναι δεμένη
σ' ἐλπίδας μετάξινο νῆμα. Μὴ κλαῖς!

■

Σφυρίζοντας ἔτσι, σὺ πήγαινε ἐμπρός,
στὸ δρόμο ποὺ δὲν ἐπέρασαν ἄλλοι!
Σήμερ' ἂν ἔδυσεν, αὔριο ὅμως πάλι
ὁ ἥλιος γιὰ σὲ θ' ἀνατείλῃ λαμπρός!

(Αἴγιον)

ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΣΤ. ΜΙΜΙΚΟΣ

Φαρμακεῖα νυκτὸς

Ζούρας Νικ. Ἁγ. Νικολάου—Κανακάρη. Ἀρβανίτης Κων. Στ. Βουλγάρεως 34. Παπαχρήστου Ἰωάν. Κορίνθου 148α

Θεάματα

ΙΝΤΕΑΛ. Σήμερον Πρωϊνὴ παιδικὴ παράστασις μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας στὰς 10.30 π. μ. ἡ Γαλλικὴ φάρσα «Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Σωσίας του». Ἀπογευματινὴ ἀπὸ τὰς 4 45' μ. μ. «Ἡ κυρία μὲ τὰς Καμελίας» Εἰσιτ. δρ 15.

ΤΑΡΑΤΣΑ. Σήμερον 2 ἔργα «Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Σωσίας του» καὶ τὸ «Σκάμπεϋ».

ΑΙΘΟΥΣΑ Σήμερον δύο ἔργα Ὁ γυιὸς τοῦ Μαραχαγιᾶ» καὶ ὁ Τόμ Μίξ.

Κ. Δ. ΣΑΓΡΗΣ
Συφιλιδολόγος—Δερματολόγος
Πάροδος Ραδινοῦ, (στενὸν Φραγκοκλησσιᾶς. Ὧραι ἐπισκέψεως: 9-12 π.μ. καὶ 2-9 μ.μ.

Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ, ἰατρός, εἰδικῶς σπουδάσας ἐν Βιέννῃ. Τελεία ἐγκατάστασις ἀκτίνων Χ δι' ἀκτινογραφίας. Πλῆρες Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον δι' ἁπάσας τὰς ἀναλύσεις αἵματος οὔρων κλπ. Γωνία Ἑρμοῦ—Κανακάρη 120.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Δ. Β. ΠΟΥΔΙΕΖΕ
ΔΗΜ. ΒΟΤΣΗ 54β' - ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν παντὸς εἴδους μηχανημάτων:
Πετρελαιομηχαναὶ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἠλεκτρικοὶ κινητῆρες, μετασχηματισταί, ἀντλίαι φυγόκεντροι καὶ ἐμβολοφόροι, ἠλεκτραντλίαι οἰκιακῆς χρήσεως καυστῆρες βαρέων ἐλαίων.
Γεωργικὰ μηχανήματα: Πετρελαιοάροτρα, σιτοκαθαριστήρια, ἐλαιοτριβεῖα, μύλοι, κ.λ.π., κ.λ.π.
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
Τιμαὶ ἀπολύτως συναγωνισμοῦ

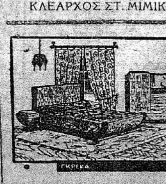

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
τῆς τελευταίας Creation
ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 82